

Som Forholdene nu ere, er den danske Cementindustri endog prægraveret ved en Told paa de til Fabrikationen hørende Raastoffer som Kul, Staver, Løndebaand, Maskindele m. m., Toldafgifter, som omtrent beløbe sig til 5 pCt. af Produktionsomkostningerne. Selv om Tolden paa Kul vil blive hevet og Tolden paa Træ nedsat, ville disse Afgifter dog endnu repræsentere ca. 2½ pCt. af Produktionsomkostningerne, medens udenlandske Cementfabriker ikke ere betyngede med lignende Afgifter, altsaa ere ligefrem begunstigede paa den danske Industris Bekostning. Dertil kommer, at tyske og svenske Cementfabrikers nære Beliggenhed stille disse med Hensyn til Varens Transport lige med vore Fabriker, i mange Tilfælde endog gunstigere, og at England for sin Export til Danmark opnaar meget billige Fragter, idet Kreaturskibene til meget lave Sætter hjemføre Cement som en Del af deres Returlast.

En Toldbemyndelse for den indenlandske Cementindustri vilde utvivlsomt bevirke, at denne vilde opnaa en Udvikling, svarende til en Produktion, som kunde tilfredsstille Landets Behov og altsaa, foruden at skaffe Beskæftigelse og Gehjv for endel af Befolkningen, tillige vilde berige Landet med en Indtægt i de store Summer, som nu aarlig gaa ud af Landet som Betaling for indført Cement, altsaa derigennem indirekte gaa tabte.

At de nuværende danske Cementfabriker ikke vilde kunne misbruge en saadan Beskyttelse, vilde der altid være et tilstrækkeligt Korrektiv imod ved den opstaaende indenlandsk Konkurrence.

Uden at ville foregribe, hvad den høje Rigsdag maatte ville anse som en passende Told paa Cement, skulle vi kun tillade os at bemærke, at en Told af f. Ex. 25 D. paa 100 Pund Cement vilde være en saa stor Støtte for vor Fabrikationsgren, at Udlandet derigennem vilde tvinges til her i Landet at falbyde sine Varer til en Pris, som, med de nuværende Priser som Udgangspunkt, kun vilde kunne kaldes en naturlig, idet den da i Virkeligheden kun vilde svare til Varens Værdi. Som en yderligere Støtte for denne vor Ansættelse skulle vi blot anføre, at Cement, forinden Toldloven af 4de Juli 1863 traadte i Kraft, var belagt med en Indførselstold af 48 Stilling pr. Lønde, men at denne Told ved nævnte Toldlov hævedes, formentlig begrundet i, at der paa dette Tidspunkt aldeles ingen Cementfabriker fandtes her i Landet.

Vi skulle endelig tillade os at henpege paa, hvad selve Motiverne til det fremsatte Toldlovsforslag udtale om Beskyttelsen af den indenlandske Industri, idet det i disse udtrykkelig hedder: „at de øieblikkelige Forhold i Udlandet bære hen til Sikkring af eget Oebet for det indenlandske Arbejde osv.“, en Udtalelse, som i fuldeste Maal kan bringes i Anvendelse paa den danske Cementindustri.

Støttet paa, hvad vi her i al Ærbødighed have tilladt os at fremsætte, henstille vi til den høje Rigsdag, hvorvidt samme ved at lade tilføre Lovforslaget et Ændringsforslag, som optager Cement som toldpligtig Artikel, vil gjøre Sit til at ophjælpe en Industriegren, der, som fremhævet, maa kaldes en for Landet naturlig og berettiget, men som under de nuværende Forhold trods sine gunstige Betingelser maa og skal hensyngne under Udlandets trykkende Konkurrence.

I Januar 1882.

Aktieselskabet „Cimbria“,

Portland-Cementfabriken „Gertha“,

„Rødvig“ Cementfabrik,

Kjøbenhavn.

Ringsted.

Rødvig.